

Arrest

nr. 271 068 van 8 april 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANSTALLE *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 14 juli 2020, diende op 14 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 oktober 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 28 oktober 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 14/08/2020

Overdracht CGVS: 16/10/2020

Op 23 juni 2021, van 13.40 uur tot 17.30 uur, had u een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Méthode Ndikumabaso loco meester Christophe Desanfans, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 1 januari 1996 in Riyad, Saoedi-Arabië. Toen u vier jaar oud was werd u éénmalig door uw ouders meegenomen naar Somalië om u te laten besnijden, waarna jullie terug naar Saoedi-Arabië gingen. Toen u zeven jaar oud was overleed uw moeder waarna uw vader samen met u, uw zus en uw stiefmoeder naar Dammam verhuisde. Binnen een jaar na het overlijden van uw moeder overleed uw vader en bleef u samen met uw zus achter bij uw stiefmoeder.

Uw stiefmoeder verkocht qat en sigaretten en kreeg veel volk over de vloer. In 2011 werd u door één van haar klanten, een Arabier die politieagent was, verkracht. U zou het aan uw stiefmoeder verteld hebben, maar zij werd boos en zei dat u erover moest zwijgen.

Toen u zestien jaar oud was dwong uw stiefmoeder u te huwen met S.H.M., een Somaliër uit Somaliland die ook in Saoedi-Arabië woonde. Hij was verslaafd aan alcohol, hasj en qat, hij was gewelddadig en sloeg u regelmatig. Sinds het begin van jullie huwelijk was hij ook kwaad omdat hij verwacht had met een maagd te trouwen, maar door de verkrachting in 2011 bleek dat niet het geval. Desondanks dit alles bleven jullie getrouwd en kregen jullie in 2013 samen een dochtertje A.S.H. U mocht van uw man wel gaan werken en had een chauffeur die u bracht. In 2017 vertelde u deze chauffeur over de situatie waarin u zat. De chauffeur kreeg medelijden en besloot u te helpen. Hij gaf u een telefoon en zei om deze aan te zetten als u op het werk was of als uw man niet thuis was. Op een bepaald moment was uw man aan het slapen en had hij de deur los gelaten. U belde uw chauffeur die u hielp te ontsnappen en vluchtte samen met uw dochtertje van Dammam naar Riyad. Eveneens in 2017, toen u al in Riyad verbleef, werd uw dochter gerepatriëerd naar Somalië. Op dit moment verblijft ze bij een familielid van uw huidige man in Kismayo.

In de twaalfde maand van 2018 trouwde u in Riyad met uw huidige man A.S.J. afkomstig uit Kismayo in Somalië. In Riyad werkte u als huishoudhulp voor een Saoedische familie. Vanaf vijf maanden voor u het land verliet weigerde uw werkgever u te betalen en eiste hij dat u met hem naar bed zou gaan voor hij u betaalde. U besloot dat het genoeg was en belde uw man om te vragen een smokkelaar voor u te regelen. Uw man regelde uw reis en u verliet het land.

U nam het vliegtuig van Saoedi-Arabië naar Turkije van waar u doorreisde naar Griekenland. In Griekenland nam u het vliegtuig naar België waar u op 14 augustus 2020 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming indiende.

Indien u naar Somalië zou moeten terugkeren vreest u problemen te krijgen aangezien u er niemand kent buiten uw dochtertje.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een kopie van uw internationaal paspoort, uw nationale Somalische identiteitskaart, uw verblijfskaart van Saoedi-Arabië, een attest van uw besnijdenis en een medisch attest van in België.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw herkomst uit Somalië, uw opeenvolgende verblijfplaatsen in Saoedi-Arabië en uw familiale situatie. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt te zijn opgegroeid in Dammam en daarna in Riyad te hebben verbleven alvorens u van daaruit het land ontvluchtte. Ook aangaande de verblijfplaats van uw dochter rijzen ernstige twijfels.

Vooreerst verklaart u bij het CGVS geboren te zijn in Riyad en vervolgens van uw zeven jaar tot 2017 in Dammam gewoond te hebben. Deze verklaring is echter strijdig met wat u eerder bij de DVZ verklaard hebt aangaande uw verblijfplaatsen. Daar zei u immers heel uw leven in Dammam gewoond te hebben tot u in december 2019 het land verliet (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 10). U verklaarde ook dat u met uw huidige man in oktober 2018 getrouwd zou zijn in Dammam (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 15a).

Ook wat betreft uw burgerlijke stand rijzen geloofwaardigheidsproblemen omwille van de tegenstrijdigheden over de persoonsgegevens van uw man en ex-man. Zo verklaarde u bij de DVZ dat uw huidige man de Somalische nationaliteit heeft, maar dat zijn ouders de Saoedische nationaliteit hebben (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 15a). Bij het CGVS verklaart u echter dat het uw ex-man zou zijn van wie de ouders de Saoedische nationaliteit hebben. Bijgevolg zou dan ook uw ex-man volgens u de Saoedische nationaliteit bezitten (CGVS, p.11-12). Deze inconsistente verklaringen doen geloofwaardigheidsproblemen rijzen bij uw leefomstandigheden van de laatste jaren voor uw vertrek. Bovendien legt u in dit verband geen enkel bewijs neer. Dit terwijl u wel verschillende identiteitsdocumenten voorlegt. Het is dan ook merkwaardig dat u wel over dergelijke documenten beschikt maar niets kunt voorleggen aangaande uw huwelijken en/of scheiding. Daarnaast is het evenmin plausibel dat u, na al de problemen die u in uw leven al zou hebben gehad, met uw huidige man zou getrouwd zijn nadat u hem slechts twee keer gezien had (CGVS, p.11). Tijdens uw persoonlijk onderhoud wordt hierop doorgevraagd en wordt u gevraagd hoe u dan met hem getrouwd bent. Daarop antwoordt u ontwijkend door te zeggen dat hij u goed hielp door te kopen wat u wou. De vraag wordt herhaald en u begint te spreken over uw ex-man. Na een derde keer te worden gevraagd naar meer uitleg komt u niet verder dan te zeggen dat u 'gewoon naar een sheikh ging' (CGVS, p.11). Met deze verklaringen weet u dan ook allerm minst duidelijkheid te scheppen over uw relatie met uw huidige man.

Voorts wordt opgemerkt dat uw kennis over Riyad ook uiterst beperkt is. Zo werd er gevraagd naar recente veiligheidsincidenten uit vorige jaren die u zich herinnert. Het enige waarnaar u echter verwijst is een aanslag die gebeurd zou zijn toen u een jong kind was. Vervolgens wordt u gevraagd naar buurten waar Somaliërs wonen in Riyad. U zegt dat er in Obero en Mofoho veel Somaliërs wonen.

Als u gevraagd wordt uit te leggen waar die buurten liggen komt u niet verder dan te zeggen dat ze 'in Riyad' liggen en 'in het midden'. Er wordt gevraagd dit meer uit te leggen waarop u zegt dat het bij een plek is waar gsm's verkocht worden, bij Mahal Jawal. Ook hier blijft u dus oppervlakkig en weet u niet te overtuigen daar effectief gewoond te hebben. Verder kan u geen bekende gebouwen noch moskeeën noemen behalve twee ziekenhuizen die er gelegen zouden zijn. Op de vraag of u nog andere dingen kan noemen buiten de twee ziekenhuizen herhaalt u de naam van het eerste ziekenhuis dat u noemde. Voorts weet u evenmin wie de burgemeester is van Riyad (CGVS, p.21). Als u effectief in Riyad woonde mag men toch iets meer algemene kennis verwachten alsook dat u zou kunnen vertellen over de verschillende buurten of recente gebeurtenissen.

Wat betreft de repatriëring van uw dochter zijn uw verklaringen evenmin geloofwaardig. Mocht het inderdaad zo zijn dat, zoals u bij het CGVS verklaart, uw ex-man de Saoedische nationaliteit bezit, zou bijgevolg ook uw dochter de Saoedische nationaliteit hebben (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Volgens uw verklaringen werd ze immers geboren in het Dowser ziekenhuis in Dammam. U verklaart dat uw man uw dochter echter nooit ging aangeven en dat ze daarom gerepatriëerd kon worden. U weet u echter niet te verklaren om welke reden uw man gedurende vier jaar uw dochter niet zou zijn gaan aangeven. Volgens u zei hij telkens dat hij het ging doen, maar deed hij het simpelweg niet. Dat strookt echter evenmin met uw verklaringen even daarvoor waar u zegt dat u een geboorteakte had voor haar, maar dat u die kwijt bent (CGVS, p.15). Een bedenkelijke uitleg die opnieuw uw algemene geloofwaardigheid schaadt.

Ook uw verklaringen betreffende de precieze verblijfplaats van uw dochter doen verder afbreuk aan haar vermeende repatriëring naar Somalië. Zo verklaarde u bij de DVZ dat uw dochter in Mogadishu woont (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 16). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat uw dochter in Kismayo woont. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u simpelweg dat men u bij de DVZ verkeerd begrepen heeft (CGVS, p.12). Dat is echter onvoldoende om deze tegenstrijdigheid op te helderen. Wanneer naar informatie over Kismayo gevraagd wordt, de vermeende verblijfplaats van uw dochter, blijkt ook dat u hierover volstrekt niets kan vertellen. U zegt enkel dat u de naam Kismayo kent en niets meer. Gevraagd naar de huidige situatie in Kismayo geeft u een vaag antwoord, namelijk dat de vrouw bij wie uw dochter zou verblijven gezegd zou hebben dat er 'kinderen gestolen worden'. U zou eens iets gehoord hebben over Al Shabaab, maar zegt dat enkel mensen in het opvangcentrum u hier iets over zeiden. Over Al Shabaab in Kismayo blijft u opnieuw oppervlakkig door te zeggen dat ze daar wel aanwezig zijn maar niet in de meerderheid (CGVS, p.20-21). Deze desinteresse van uw kant doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Gezien de precarie veiligheidssituatie in Somalië en het feit dat uw dochter daar zou verblijven mag men toch wel verwachten dat u iets meer interesse zou tonen in de huidige toestand daar ter plaatse. Daarnaast wordt ook opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat de moeder van uw man in Ceerigaabo in Somaliland woont (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 15a). Ook uw stiefmoeder en uw ex-man zouden afkomstig zijn van Somaliland (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 15b; CGVS, p.9). Het lijkt er dan ook op dat u bepaalde linken heeft met Somaliland en dat uw link met Zuid-Centraal Somalië, mede door uw gebrekkige kennis over de huidige situatie aldaar, niet geloofwaardig bevonden wordt.

Bovendien zijn ook uw verklaringen aangaande het contact met uw dochter vaag en weinig aannemelijk. Zo stelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u regelmatig contact heeft met haar via een vrouw genaamd A., u toont uw gsm om dit aan te tonen. In de oproepenlijst en in het chatvenster met dit nummer was echter geen enkel spoor te zien van contact via dit nummer, geen oproepen en geen berichten. Er wordt u uitgelegd dat er niets te zien is, waarna u stelt contact met haar te hebben gehad via een andere gsm (CGVS, p.17). Het feit dat u uw verklaring gewoon aanpast op het moment dat u op een inconsistentie wordt gewezen doet dan ook afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Hiermee weet u dan ook opnieuw niet te overtuigen. Daarenboven brengt u ook geen enkel bewijs aan om uw verklaringen hieromtrent te onderbouwen. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud werd u nogmaals gewezen op het feit dat u nog steeds extra bewijzen kan toevoegen waarop u stelt dat u niets meer toe te voegen heeft (CGVS, p.22). Bovendien zou uw dochter, afgaande op wat u verklaarde over haar vader, de Saoedische nationaliteit moeten hebben. Het is dan ook niet plausibel dat zij zonder meer door de Saoedische autoriteiten gedeporteerd zou zijn. Bijgevolg worden uw verklaringen aangaande de verblijfplaats van uw dochter dan ook niet geloofwaardig geacht.

Ook aangaande uw verklaringen dat u geen contact zou hebben met uw man rijzen geloofwaardigheidsproblemen. Volgens u zou u uw man voor het laatst gesproken hebben toen u in Griekenland was. U wijt dit aan het feit dat u uw telefoon zou zijn kwijt geraakt en dat u geen netwerk of verbinding had.

Er wordt gevraagd waarom u hem tot op heden nog steeds niet gecontacteerd hebt en zegt dat u zijn nummer niet had. U wordt nogmaals gevraagd hoe het komt dat het zo lang duurt waarop u dan verklaart dat jullie vaak ruzie maakten omdat uw man werd lastig gevallen door uw ex-man (CGVS, p.11). Wat betreft uw verklaringen dat u zijn nummer niet zou hebben wordt opgemerkt dat uw dochter bij de familie van uw man zou verblijven en dat u volgens uw verklaringen minstens één keer per week contact heeft met haar (CGVS, p. 17). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u niet via via aan het nummer van uw man zou kunnen geraken. Wat betreft de ruzies die u zou hebben gehad wordt opgemerkt dat u initieel zegt dat u geen contact had omdat u zijn nummer niet had en dat u pas wanneer wordt doorgevraagd zegt dat u ruzie zou hebben gehad (CGVS, p. 11). Deze ruzies worden bovendien ongeloofwaardig bevonden, aangezien uw problemen met uw ex-man ook niet geloofwaardig zijn. Ten gevolge van uw verklaringen wordt dan ook vastgesteld dat u geen eerlijk beeld geeft over uw familiaal netwerk en de verblijfplaatsen van uw familieleden. Het is voor het CGVS dan ook niet mogelijk hierover een correcte inschatting te maken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd een geloofwaardig en duidelijk beeld te schetsen van uw situatie voor uw komst naar België. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijfplaatsen kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de door u geschetste periodes in Dammam en Riyad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio's hebben voorgedaan.

Ook wat betreft uw profiel rijzen geloofwaardigheidsproblemen. Zo verklaart u voor uw reis 10500 dollar te hebben betaald en dat u hieraan kwam door te werken en dat uw man een deel betaalde (CGVS, p. 22). Het is echter opmerkelijk dat u, desondanks al de problemen die u heeft gehad, erin geslaagd zou zijn dergelijk bedrag bijeen te krijgen. Op uw iqama is namelijk te lezen dat u geen recht had om te werken, bovendien kon u uw iqama volgens u ook niet meer gebruiken omdat uw ex-man na uw vlucht bij de autoriteiten had aangegeven dat hij u zocht (CGVS, p. 13). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u door illegaal te werken in Riyad dergelijk bedrag bijeen kon krijgen. Bovendien verklaarde u ook dat uw werkgever u de laatste vijf maanden voor uw vertrek niet wilde betalen en zou u volgens uw verklaringen in een situatie van uitbuiting geleefd hebben (CGVS, p. 13-14, p. 18). Daarbij zegt u ook over uw huidige man dat hij niet veel verdiende, maar net genoeg (CGVS, p. 11). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u aan zo veel geld kon komen om vervolgens het land te verlaten. Het feit dat u ook hier geen zicht geeft op uw werkelijke financiële en sociale situatie doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geschetste profiel.

Vervolgens heeft het CGVS nog verschillende bedenkingen bij uw vluchtmotieven. Zo is het weinig aannemelijk dat uw ex-man, mocht hij tijdens de huwelijksnacht ontdekt hebben dat u geen maagd meer was en daarom zo kwaad was, toch al die jaren met u gehuwd blijft en u niet verlaat op het moment dat hij dit ontdekte (CGVS, p. 17). Voorts is het ook weinig aannemelijk dat hij dermate strikt was dat hij altijd de deur op slot deed, maar dat u wel steeds de toestemming kreeg om naar uw werk te gaan (CGVS, p. 18). Ook uw verklaringen betreffende de manier waarop u gevlucht bent zijn weinig samenhangend. Het is immers weinig plausibel dat uw chauffeur, die werkte ten dienste van uw man, het risico zou nemen om u te helpen ontsnappen (CGVS, p. 17). Bovendien wordt nog opgemerkt dat u hierover bij de DVZ niets vermeld heeft. Gevraagd waarom u gevlucht bent uit Saoedi-Arabië haalde u toen immers aan dat uw man uw dochter wilde afnemen van u. Over het feit dat hij u opsloot en dat u uiteindelijk kon ontsnappen hebt u niets vermeld (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze inconsistentie tast uw geloofwaardigheid verder aan.

Voorts verklaart u dat uw stiefmoeder en uw ex-man u in Riyad aan het zoeken waren. Ze zouden zijn rond gegaan met uw foto en ze zouden hebben samengewerkt met de politie (CGVS, p. 18). Dat kan echter nergens uit blijken. U woonde immers, nadat u Dammam ontvlucht had in 2017, nog meer dan twee jaar in Riyad zonder enige problemen te ondervinden met uw ex-man of uw stiefmoeder. De verklaringen die u hierover aflegt zijn dan ook niet geloofwaardig.

Wat betreft de verkrachting in uw jeugd wordt het volgende opgemerkt. Ter staving van het incident legt u een medisch attest neer dat u in België bekomen hebt. Dit attesteert verwondingen die u zou hebben opgelopen tijdens uw jeugd. Hieruit blijken echter opnieuw tegenstrijdigheden aangezien u bij het CGVS verklaart dat u in 2011, toen u ongeveer veertien a vijftien jaar oud was, verkracht werd door een klant van uw stiefmoeder en dat u door dezelfde persoon gestoken werd met een mes (CGVS, p.19). Niettegenstaande is op het medisch attest te lezen dat u deze verwondingen opliep door een incident in

uw jeugd op het moment dat u ongeveer zeven jaar oud was. Het feit dat het attest strijdig is met uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud doet dan ook opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Hoe dan ook is het medisch attest dat u voorlegt enkel gebaseerd op uw eigen verklaringen en bewijst het niet dat de erin opgenomen feiten werkelijk gebeurd zijn.

Betreffende de door u voorgelegde identiteitsdocumenten wordt opgemerkt dat ze niets kunnen bewijzen aangaande uw recente verblijfplaatsen in Saudi-Arabië. Wat betreft uw Somalische identiteitskaart en de kopie van uw Somalisch paspoort wordt opgemerkt dat Somalische documenten slechts een bewerkte bewijswaarde hebben, aangezien corruptie wijdverspreid is en documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze verkregen kunnen worden. Wat betreft uw iqama wordt opgemerkt dat hieruit enkel kan worden afgeleid dat u effectief getrouwd bent geweest met uw ex-man. Verder kan deze kaart niets bewijzen aangaande uw vluchtmotieven en eerdere verblijfplaatsen voor het verlaten van uw land.

Het attest van uw besnijdenis toont aan dat u besneden bent. U haalt in dit verband geen actuele of toekomstige vrees aan. Dit attest kan verder dan ook niets aantonen aangaande uw herkomst of de vrees die u aanhaalt.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS op 23 juni 2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u

gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoekster citeert artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet en voert hierbij aan dat er geen grondige analyse werd uitgevoerd van de relevante informatie die zij heeft voorgelegd, rekening houdend met haar specifieke profiel. De commissaris-generaal begaat een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoekster te weerhouden "en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten".

- Verzoekster gaat eerst in op haar nationaliteit.

Zij meent dat de bestreden beslissing haar Somalische nationaliteit in twijfel trekt omdat zij tegenstrijdige verklaringen aflegde bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud over haar verblijfplaatsen in Saudi-Arabië. Verzoekster betwist dit als volgt:

"Ten eerste, is het noodzakelijk om rekening te houden van de omstandigheden waaronder de interviews bij de DVZ plaatsvonden, en het gehoorverslag van de DVZ niet zo strikt te lezen. Inderdaad zijn de omstandigheden van het onderhoud heel vaal moeilijk, frustrerend (in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, enz.) en de asielzoekers worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten. Bovendien, hebben asielzoekers vaak nog nooit een advocaat ontmoet. Deze omstandigheden van de interviews zijn ver van optimaal. De grief van het CGVS is te strikt in dit verband.

In casu, bevestigt verzoekster haar verklaringen afgelegd bij het CGVS.

Ten tweede, benadrukt verzoekster dat volgens vaste rechtspraak: « les contradictions et incohérences relevées par l'autorité compétente doivent être d'une importance telle qu'elles ne sont pas raisonnablement explicables et qu'elles justifient la certitude que le demandeur d'asile n'a pas la qualité de réfugié » (Raad van State, nr. 103.869 van 21 februari 2002). Quod non in casu. Inderdaad, heeft de verzoekster enkele details achtergelaten (het feit dat ze haar vroege jeugd niet doorbracht in Dammam), wat normaal is aangezien de instructies bij de DVZ gekregen om haar relaas kort samen te vatten. Ze heeft ook een paar datums verkeerd vermeld, wat iet te strikt moet worden geïnterpreteerd gezien de omstandigheden van de interviews bij de DVZ. In dit verband heeft verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud vastgesteld dat ze niet akkoord ging met haar verklaringen zoals geschreven na haar interview bij de DVZ:

[Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7]

(nota's van het persoonlijk onderhoud, hierna NPO. p. 7).

In ieder geval zijn de tegenstrijdigheden in kwestie onvoldoende om de nationaliteit van verzoekster in twijfel te trekken.

Ten derde, heeft verzoekster haar verzoek om internationale bescherming gestaafd met identiteitsdocumenten waaruit haar nationaliteit voldoende blijkt (identiteitskaart, Somalisch paspoort). Verzoekster is dus van mening dat ze haar herkomst en nationaliteit genoeg heeft aangetoond.

De beoordeling van deze identiteitsdocumenten door het CGVS is subjectief en ongegrond. De bestreden beslissing leest: "Somalische documenten slechts een bewerkte bewijswaarde hebben, aangezien corruptie wijdverspreid is en documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze verkregen kunnen worden." (bestreden beslissing p. 4). Deze appreciatie is ongefundeerd. Het CGVS verwijst naar geen enkele objectieve bron om naar deze conclusie te komen. Er is ook geen enkele objectieve bron vermeld in het administratief dossier. Deze motivering schendt de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

De bestreden beslissing moet ten minste worden vernietigd.

Verzoekster is dus van mening dat ze haar nationaliteit genoeg heeft aangetoond."

- Verzoekster vraagt vervolgens de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Wat de "kwalificatie" betreft, voert verzoekster aan dat zij in Somalië "gruweldaden" beleefde als vrouw. Zij was het slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking (VGV). Zij werd verkracht als minderjarige. Zij werd gedwongen tot een huwelijk met een oudere man die gewelddadig was. Verzoekster citeert uit informatie van EASO waaruit blijkt dat vrouwen in Somalië mishandeld worden vanwege hun status als vrouw. Ook heeft Al-Shabaab een zeer "retrograde kijk" op vrouwen en hun rechten. Uit de geciteerde informatie van La Croix blijkt dan weer dat vrouwenrechten achteruitgaan in Somalië sinds 2018. Hieruit besluit verzoekster dat vrouwen vaak bedreigd en mishandeld worden in Somalië. Zij meent dan ook dat zij *prima facie* een nood heeft aan internationale bescherming in de zin van het Vluchtelingenverdrag wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen ten gevolge van het behoren tot de specifieke sociale groep van vrouwen in Somalië, in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet. Zij voert aan dat "Gezien de beschikbare informatie die stelt vast dat gedwongen huwelijken, huiselijk geweld, seksueel geweld, verspreiden problemen vormen voor vrouwen in Somalië en dat vrouwen geen toegang hebben tot het justitie systeem vreesde verzoekster met redenen vervolgingen door haar ex-man. Ze vreest voor haar leven. Omdat haar gedrag (vluchten en hertrouwen) tegen de Islamitische wet vreest ze ook dood door steniging." Verzoekster meent dat deze vervolgingsdaden binnen het toepassingsgebied vallen van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

- Verzoekster geeft vervolgens een theoretische toelichting over de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij voert aan dat zal worden aangetoond dat de grieven van de commissaris-generaal onvoldoende zijn om de ernst van de door haar ondergane vrees in vraag te stellen. Zij loopt een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

- Verzoekster gaat vervolgens in op de "[g]eloofwaardigheid van haar relaas".

Zij citeert uit rechtspraak van de Raad en voert aan dat de grieven van de commissaris-generaal op basis waarvan hij haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn. Verzoekster meent dat zij een oprechte inspanning heeft geleverd om haar verzoek aannemelijk te maken en dat haar "het voordeel van de twijfel" moet toegekend worden. Er zijn voldoende elementen om haar verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Zij meent verder dat de “door het CGVS gevolgde cascade-redenering” het onmogelijk maakt om haar problemen met haar ex-echtgenoot aan te tonen, ook al zijn deze verklaringen in wezen consistent en zonder tegenstrijdigheden.

Verzoekster betwist vervolgens de motieven van de bestreden beslissing op verschillende punten:

(1) Betreffende de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen inzake haar ex-echtgenoot en haar huidige echtgenoot, licht verzoekster vooreerst toe dat:

“Het is noodzakelijk om rekening te houden van de omstandigheden waaronder de interviews bij de DVZ plaatsvinden, en het gehoorverslag van de DVZ niet zo strikt te lezen. Verzoekster verwijst op dit onderwerp naar punt. 1 van het huidige verzoekschrift.

Deze omstandigheden van de interviews zijn ver van optimaal. De grief van het CGVS is te strikt in dit verband.

In casu, aan haar raadsman, vertelt de verzoekster dat de ouders van haar ex-man genaturaliseerd werden in Saoedi-Arabië. Haar ex-man is nog niet genaturaliseerd. Hij is van Somalische nationaliteit. Haar huidige man is van Somalische nationaliteit maar woont in Saoedi-Arabië.

Vragen over nationaliteit, naturalisatie en visum zijn ingewikkeld voor verzoekster. Ze is nooit op school geweest. Ze kan niet lezen of schrijven. Als vrouw uit Somalië opgegroeid in Saoedi-Arabië in een zeer religieuze omgeving, was haar educatie beperkt tot andere onderwerpen zoals putsen of koken. Ze heeft dus geen kennis van de regels van het nationaliteitswetboek van Saoedi-Arabië of van Somalië. Ze is gewoon niet in staat om dit soort vragen zonder foutje te antwoorden. Tijdens het gesprek met haar raadsman was het duidelijk dat ze verwacht verblijfstitels en naturalisatie.”

Verzoekster voert aan dat de commissaris-generaal volgens artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet en het Handvest van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal rekening moest houden met haar profiel bij de beoordeling van haar verklaringen. De commissaris-generaal heeft echter niet voldaan aan deze verplichting, gezien hij geen rekening hield met verzoeksters geslacht, sociale status, schoolopleiding en religie. De beoordeling van de commissaris-generaal “was dus niet gericht op individuele, objectieve en onpartijdige wijze”. Gelet op haar profiel, kan zij niet beschuldigd worden van inconsistenties en moet haar relaas als geloofwaardig worden beschouwd.

(2) Verzoekster acht de motivering in de bestreden beslissing dat zij geen documenten neerlegde inzake haar huwelijken en scheiding, feitelijk onjuist. Zij stelt vast dat de bestreden beslissing zelf opmerkt dat verzoekster haar *iqama* heeft voorgelegd die haar huwelijk met haar ex-echtgenoot staft. Verzoekster stelt hierbij dat: *“Er is dus een materiële fout in de beoordeling van het verzoek van verzoekster, de welke doet afbreuk aan de formele motivering van de beslissing. Het vormt een schending van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Op dit basis moet de bestreden beslissing geannuleerd worden.”*

Verzoekster meent verder dat de commissaris-generaal rekening diende te houden met het feit dat zij ongeletterd is. Zij citeert uit informatie van de commissaris-generaal betreffende de moeilijkheden voor asielzoekers om documenten te verzamelen. Verzoekster meent dat haar geen gebrek aan bewijs kan worden verweten, gezien dit een situatie is die inherent is aan de situatie van asielzoekers. Dit geldt te meer nu verzoekster, als ongeletterde vrouw zonder opleiding, extra moeilijkheden heeft om documenten te verzamelen. Zij acht de redenering van de commissaris-generaal te strikt. Verzoekster merkt nog op dat zij “binnen haar mogelijkheden” een inspanning zal leveren om de gevraagde documenten te verkrijgen.

(3) Verzoekster meent verder dat de commissaris-generaal haar verklaringen over haar relatie met haar huidige echtgenoot, verkeerd heeft geïnterpreteerd. Zij licht hierbij, onder citering van de notities van het persoonlijk onderhoud, toe dat zij haar echtgenoot slechts twee keer gezien heeft sinds ze getrouwd zijn omwille van de problemen met haar ex-echtgenoot. Zij bedoelde niet dat zij haar echtgenoot slechts twee keer zag voor het huwelijk, maar dat ze hem in totaal twee keer zag na hun huwelijk.

(4) Verzoekster acht de beoordeling in de bestreden beslissing over haar beperkte kennis van Riyad, te strikt en subjectief. Zij licht hierbij toe dat:

“Verzoekster herhaalt dat ze in Riyad maar twee maanden in geheim heeft gewonnen. Ze was constant bang van haar ex-man. Ze moest zich verstoppen. Deze levensomstandigheden waren natuurlijk niet geschikt om Riyad te verkennen.

Bovendien, geeft het CGVS verzoekster de schuld dat ze de identiteit van de burgemeester van Riyad niet kende. Wij benadrukken dat de verzoekster van Somalische nationaliteit is.

Ze heeft dus niet het recht te stemmen in Saoedi-Arabië. In de cultuur van verzoekster en in Saoedi-Arabië is politiek ook geen vrouwenzaak. Het CGVS heeft in dit verband geen rekening gehouden van de wetgeving en van de culturele verschillen in casu. De context is maar toch belangrijk om het relaas van verzoekster te begrijpen en haar asielaanvraag te beoordelen. Volgens de eerste paragraaf van artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980 hebben de asiel instanties tot taak om alle relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Dit kan niet redelijk gebeuren zonder rekening houden van de context, quod non in casu. Voor dit reden moet de grief van het CGVS verworpen worden."

(5) Wat de motivering in de bestreden beslissing over de ongeloofwaardigheid van de repatriëring van haar dochter betreft en de contacten met haar, voert verzoekster aan als volgt:

"Omtrent de "repatriëring" van de dochter van verzoekster is de cascade redenering van het CGVS problematisch. Inderdaad, als eerder geschreven, is de vader van haar dochter (de ex-man van verzoekster) niet Saoedi-Arabisch, dus de dochter van verzoekster is ook niet van Saoedi-Arabisch nationaliteit.

Verzoekster bevestigt dat ze niet in bezit van een geboorteakte voor haar dochter is.

Verzoekster zou graag haar verklaringen te verduidelijken. Een vriendin van verzoekster, A., samen met haar dochter is eerst naar Mogadishu geweest, daarna naar Kismayo. Verzoekster is zelf nooit tijdens haar volwassene leven naar Mogadishu geweest, ze kent deze stad niet. Ze was te klein toen ze naar Mogadishu ging om iets te herinneren. Ze is dus niet in staat om details over Mogadishu te geven, ook niet als haar dochter daar woont. Het feit bleef dat ze persoonlijk niks weet over Mogadishu.

Het CGVS moet ook rekening houden van haar profiel als ongeschoolde vrouw in zijn appreciatie van het feit dat verzoekster de precies lokalisatie van haar dochter niet kent.

Qua de contacten tussen verzoekster en haar dochter of de vriendin wie voor haar zorgt, benadrukt verzoekster dat ze ongeletterde is. Ze communiceerde met haar vriendin A. via WhatsApp door "vocals", emojis, foto's, ... Ze bellen ook naar elkaar via WhatsApp. Tijdens haar persoonlijk onderhoud voelt de verzoekster zich verplicht door de protection officer om haar gsm te tonen om deze contacten te bewijzen. Verzoekster heeft twee gsm's. De gsm die ze met haar had op den dag van haar persoonlijk onderhoud is niet die dat ze voor contacten met haar dochter en A. gebruikt.

Ze voelt zich gedwongen om haar gsm te tonen aan de protection officer, ook al ze wist dat ze ook een andere telefoon gebruikte om contacten met haar dochter en A. te krijgen.

Verzoekster heeft het toch duidelijk gemaakt tijdens haar persoonlijk onderhoud dat ze een tweede gsm heeft en dat ze die tweede telefoon gebruikte om contacten te hebben met haar vriendin en haar dochtertje (NOP p. 17).

Verzoekster voegt een uittreksel van de WhatsApp-gesprekken bij (schermafbeeldingen – stuk 3). De schermafbeeldingen tonen dat verzoekster regelmatig contacten heeft met A. Haar relaas van haar contacten met haar dochtertje en de vriendin wie voor haar zorgt moet dus beschouwd worden als geloofwaardig. De grieven van het CGVC moeten verworpen worden."

(6) Waar de bestreden beslissing motiveert dat het ongeloofwaardig is dat zij geen contact meer had met haar echtgenoot sinds haar verblijf in Griekenland, licht verzoekster toe als volgt:

"Verzoekster begrijpt de grieven van het CGVS maar ze benadrukt dat het de taak van het CGVS is om rekening te houden van alle elementen die relevante zijn in de zaak om een objectieve beoordeling te voeren.

Aangezien de problemen van verzoekster en haar vrees van haar ex-man, is haar relatie met haar huidige man complex geworden. Als vroeger geschreven, is het koppel slecht twee keer samen geweest sinds het huwelijk omwille van de problemen van verzoekster. Het CGVS kan niet de relatie van verzoekster en haar huidige man in abstracto beoordelen. Het CGVS moet rekening houden van de context. Het lijkt op ons logisch dat echtgenoten wie geografische aparte zijn omwille van problemen met een ex, uitdagingen kunnen aangaan. Aan haar raadsman legt de verzoekster uit dat ze ook jaloers was. Ze dacht dat haar man iemand anders graag zag. De verzoekster en haar man waren boos op elkaar. Ze spraken niet meer met elkaar. Die zijn problemen dat veel koppels tegenkomen. Er is niks ongeloofwaardig in deze uitleg. De redenering van het CGVS is volledig subjectief in dit verband. De verzoekster verwijst naar Uw wijsheid op dit punt."

(7) Verzoekster acht de motivering in de bestreden beslissing over haar financiële situatie, subjectief en ongegrond. Zij voert aan dat:

"Het CGVS baseert zich op de iqama van verzoekster om te beschouwen dat het ongeloofwaardig is dat ze aan het werken was in Saoedi-Arabië.

De verzoekster heeft in het zwarte gewerkt. Aan haar raadsman legt ze uit dat het heel gewoon in Saoedi-Arabië is. Haar huidige man werkte aan de bouw van de nieuwe spoorweggen.

Met haar spaargeld - in het zwarte verdiend - en die van haar man is het geloofwaardig dat ze het nodig bedrag voor haar vlucht uit het land kon verzamelen."

(8) Wat de motivering in de bestreden beslissing over haar vluchtmotieven betreft, licht verzoekster toe als volgt:

"Verzoekster zou het verduidelijken dat ze Saoedi-Arabië heeft verlaten want ze vreesde voor haar ex-man. Ze vreesde dat hij haar zou terugvinden, sekwestreren, slagen en of vermoorden. Ze vreesde ook voor haar dochtertje. Ze is bang dat hij hun dochtertje zal laten besnijden, en ook sekwestreren.

De ex-man van verzoekster was betrokken in drugshandel. Door een tekort aan een basismateriaal in de drugsproductie werd hij tijdelijk "werkloos". Daarom kon verzoekster beginnen te werken, om een beetje geld te verdienen. Tijdens dit periode ging verzoekster op werk met de chauffeur van zijn ex-man wie haar hielp om te vluchten. Dat was een altruïstische daad van de chauffeur met wie de verzoekster een goede relatie had.

Het CGVS vindt deze relaas van verzoekster ongeloofwaardig. Ter ondersteuning van deze conclusie levert het CGRA geen concreet element. Deze conclusie is volledig gebaseerd op de subjectieve appreciatie van het CGVS, wat een onvoldoende motivering vormt.

Op dit basis moet de grief van het CGVS verworpen worden."

- Verzoekster geeft vervolgens een theoretische toelichting over *"het voordeel van de twijfel"*.

Zij vraagt verder dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt toegepast. Het feit dat zij in het verleden reeds vervolgd werd, leidt tot het vermoeden dat zij in geval van een terugkeer opnieuw zal worden vervolgd. De commissaris-generaal heeft niet aangetoond dat er geen risico meer bestaat dat deze vervolging in geval van terugkeer zich niet opnieuw zal voordoen of dat verzoekster toegang zal hebben tot een effectieve bescherming van de autoriteiten.

- Verzoekster voert verder aan dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ten gevolge van de veiligheidssituatie in Somalië.

Zij geeft een theoretische toelichting over het begrip van een gewapend conflict en het arrest *"Diakité"* en het arrest *"Elgafaji"*. Verzoekster voert aan dat volgens verschillende bronnen niet kan worden uitgesloten dat er in Somalië sprake is van een intern gewapend conflict. Zij citeert hierbij uit informatie van EASO en het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken. De aanwezigheid van Al-Shabaab in Somalië, die door veel bronnen wordt bevestigd, heeft geleid tot veel gevechten tussen strijdkrachten van de overheden en Al-Shabaab. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in het bijzonder gepleegd wordt door Al-Shabaab als willekeurig kan worden beoordeeld. Verzoekster citeert hierbij uit de informatie van UK Home Office. Dit willekeurig geweld veroorzaakt aldus een ernstige bedreiging van haar leven in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet, aldus verzoekster.

Verzoekster meent verder dat de motivering in de bestreden beslissing in ieder geval in strijd blijft met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM. Zij geeft een theoretische toelichting en voert aan dat het feit dat zij niet voldoet aan haar medewerkingsplicht, de commissaris-generaal niet ontslaat van de plicht om een analyse te maken van het risico van een schending van artikel 3 van het EVRM of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Zij benadrukt dat, zelfs indien er regionale verschillen bestaan, de situatie in Somalië in het algemeen zeer precair is. Verzoekster citeert uit informatie van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, UK Home Office, Amnesty International, Human Rights Watch, USDOS en de VN-Veiligheidsraad. Zij benadrukt hierbij dat burgers vaak het slachtoffer zijn van aanslagen door Al-Shabaab en door wetshandhavingsinstanties.

Verder stelt verzoekster, onder citering van informatie van het UK Home Office, dat het dagelijkse leven van inwoners in Somalië beïnvloed wordt door het geweld en de voedselonveiligheid. Zij benadrukt nog, onder verwijzing naar rechtspraak van het EHRM, dat deze kwalitatieve criteria even belangrijk zijn als het aantal geweldincidenten of doden.

Zij besluit hieruit dat het risico dat een terugkeer naar Somalië tot een schending van artikel 3 van het EVRM kan leiden bevestigd is door een aantal bronnen.

Zij meent dat, gelet op de veiligheidssituatie in Somalië, de commissaris-generaal een *"mogelijk gebied van terugkeer moest overwegen, zodat de terugkeer niet artikel 3 EVRM schendt"*. Zij acht het meest logisch dat zij zal worden teruggestuurd naar Mogadishu, doch citeert uit informatie van UNCHR waaruit

blijkt dat Mogadishu niet automatisch een goed vestigingsalternatief betreft, alsook dat in andere steden de situatie van intern ontheemden precair is. Verzoekster stelt dan ook dat *“Gezien het objectieve risico van vernederende of onmenselijke behandeling in geval van terugkeer naar Somalië, als gevolg van de veiligheidssituatie in Somalië en de situatie van IDP’s, is de verzoekende partij van mening dat de verwerende partij kon niet afzien van een analyse van een terugkeer “alternatief” die Artikel 3 EVRM zou eerbiedigen.”* Zij meent nog dat dergelijke analyse rekening moet houden met haar individuele situatie, waaronder haar clan en citeert hierbij uit informatie van UK Home Office en UNHCR. De commissaris-generaal heeft echter geen individuele beoordeling gemaakt, aldus verzoekster.

Gelet op het voorgaande, besluit verzoekster dat de motivering in de bestreden beslissing onvoldoende, inadequaat en incorrect is om een negatieve beslissing te nemen wat haar problemen in Somalië met haar ex-echtgenoot. Zij meent dat de bestreden beslissing moet worden vernietigd voor bijkomend onderzoek. Zij stelt dat haar verklaringen als aannemelijk en geloofwaardig moeten worden beschouwd, indien nodig op basis van *“het voordeel van de twijfel”*. Rekening houdende met de veiligheidssituatie in Somalië en *“in andere steden”*, zijn er ook voldoende elementen om een reëel risico op ernstige schade in geval van een terugkeer als aannemelijk te beschouwen, aldus verzoekster.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster printscreens van Whatsapp-gesprekken met haar vriendin A. (stuk 3), toe aan het verzoekschrift.

2.1.3. In een nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat geen gegrond middel werd aangevoerd en voegt de COI Focus *“Somalië. Betrouwbaarheid van identiteitsdocumenten”* van Cedoca van 9 september 2016 (update) toe.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, en een theoretische toelichting over een aantal van deze bepalingen, laat op zich niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij een nood aan internationale bescherming heeft. Van een verzoekster om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat zij de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoekster worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In tegenstelling tot hetgeen het verzoekschrift doet uitschijnen, blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat verzoeksters Somalische nationaliteit, niet wordt betwist. Dit wordt bevestigd door de commissaris-generaal in zijn nota met opmerkingen. Verzoekster slaagt er echter niet in om aan te tonen dat zij een nood aan internationale bescherming heeft ten opzichte van het land waarvan zij de nationaliteit bezit, Somalië.

Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekster over haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor haar vertrek uit Saudi-Arabië en aan de redenen waarom zij Saudi-Arabië heeft verlaten en niet zou kunnen terugkeren naar Somalië.

De bestreden beslissing wees er vooreerst terecht op dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over haar verblijfplaatsen voor haar vertrek naar België. De Raad merkt op dat het niet volstaat om op louter hypothetische wijze te verwijzen naar de moeilijke omstandigheden waarin het interview bij

de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvindt om de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoeksters verklaringen over haar verblijfplaats te verschonen. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk interview in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoekster *in concreto* aan te tonen dat dergelijke omstandigheden de besluitvorming hebben bepaald of negatief beïnvloedt. Verzoekster voert *in concreto* aan dat zij enkele details achterhiel omdat zij gevraagd werd haar relaas kort samen te vatten. Het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, ontslaat verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en van de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk de relevante elementen van haar verzoek weer te geven van bij aanvang van de procedure. Verzoeksters verblijfplaatsen voor haar vertrek naar België betreffen allesbehalve een detail doch vormt een relevant element van haar verzoek om internationale bescherming. Van verzoekster kan dan ook worden verwacht dat zij dit zo accuraat en correct mogelijk weergeeft in iedere fase van het onderzoek. Verzoekster herhaalt nog haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel vermeldde dat zij in Riyad woonde, doch dit vindt geen feitelijke grondslag in het administratief dossier (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6). Zij toont niet *in concreto* aan dat wat in de vragenlijst werd opgenomen, niet overeenstemt met wat zij werkelijk verklaarde. Verzoeksters verweer in het verzoekschrift blijft voorts beperkt tot een verwijzing naar de algemene problemen die zich kunnen voordoen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoekster lichtte echter niet *in concreto* toe welke moeilijkheden zij ondervonden heeft tijdens dit interview die een invloed hebben gehad op haar vermogen om nauwkeurige en volledige verklaringen af te leggen. Verzoekster verklaarde daarentegen bij aanvang van het persoonlijk onderhoud dat het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen, behalve één datum die niet correct werd genoteerd (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4-5). Verzoekster toont evenmin aan hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zij toont dan ook niet *in concreto* aan dat geen rekening mag worden gehouden met haar verklaringen afgelegd bij aanvang van de procedure.

Gelet op het voorgaande, biedt de verwijzing naar de omstandigheden tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin een afdoende verklaring voor verzoeksters tegenstrijdige verklaringen over de nationaliteiten van haar echtgenoten en hun ouders. Waar zij in het verzoekschrift vermeldt dat haar ex-echtgenoot de Somalische nationaliteit heeft, is zij dan weer tegenstrijdig met haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat haar ex-echtgenoot de Saudi-Arabisch nationaliteit bezit (*Ibid.*, p. 12). De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat verzoeksters verklaringen over de nationaliteiten van haar echtgenoten wel degelijk tegenstrijdig zijn. Verzoekster voert nog aan dat bij de beoordeling van haar verklaringen rekening had moeten worden gehouden met haar profiel van Somalische analfabete vrouw die opgroeide in Saudi-Arabië in een zeer religieuze omgeving. Hierdoor zijn vragen over nationaliteit te ingewikkeld voor haar. De Raad merkt op dat van verzoekster, ook indien rekening wordt gehouden met haar profiel, kan worden verwacht dat zij (in staat is om) de relevante elementen van haar verzoek op een nauwkeurige, correct en coherente wijze weer te geven. Verzoeksters analfabetisme houdt niet in dat haar inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zou verhinderen om te antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leefwereld. In dit verband wijst de Raad er nog op dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud op geen enkel moment aangaf dat zij de vragen over de nationaliteit van haar echtgenoten niet begreep en dit kan evenmin blijken uit haar verklaringen (*Ibid.*). Verzoeksters verweer in het verzoekschrift kan de geloofwaardigheid van haar verklaringen dan ook niet herstellen.

De Raad wijst er bovendien op dat verzoekster ook tegenstrijdige verklaringen aflegde over de periode waarin zij gehuwd was met haar ex-echtgenoot. Bij aanvang van de procedure verklaarde zij immers dat zij gehuwd was met haar ex-echtgenoot van 2012 tot 2015 (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 8). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde zij dan weer met hem gehuwd was in 2012, maar dat zij in 2017 wegvlocht van haar ex-echtgenoot omdat hij haar mishandelde en hem in de negende maand van 2017 voor het laatst zag (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7, 10). Daarenboven stelt de Raad vast dat de neergelegde Saudi-Arabisch verblijfskaart (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 3), die op 28 september 2017 werd uitgegeven (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 10), vermeldt dat verzoekster gehuwd is met haar ex-echtgenoot. Dit is tegenstrijdig met alle door haar afgelegde verklaringen over haar scheiding. De Raad is dus van oordeel dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over de omstandigheden van haar huwelijk met haar ex-echtgenoot en haar beweerde scheiding. Verzoeksters verweer dat zij haar "*iqama*" heeft neergelegd ter staving van haar huwelijk met haar ex-echtgenoot, kan dan ook geen afbreuk doen aan de vaststelling dat zij evenmin documenten neerlegt die betrekking hebben op haar huwelijken en beweerde scheiding met haar ex-echtgenoot.

Verder toont verzoekster, die verschillende identiteitsdocumenten neerlegde, met de loutere verwijzing naar haar ongeletterdheid en de algemene moeilijkheden voor asielzoekers om documenten te verzamelen, niet aan dat het voor haar onmogelijk is om haar relaas te staven. Hoe dan ook blijkt de Raad uit de voormelde vaststellingen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over haar huwelijken.

Dit wordt andermaal bevestigd door de vaststelling dat verzoekster ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over haar huwelijk met haar huidige echtgenoot. Waar zij poneert dat de commissaris-generaal haar verklaringen over haar contacten met hem verkeerd geïnterpreteerd heeft en zij hem slechts twee keer zag sinds zij gehuwd zijn doch hem vele keren heeft gezien voor zij huwden, merkt de Raad op dat dit nergens kan blijken uit verzoeksters verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 11-12). Verzoeksters verweer betreft dan ook een blote *post-factum* verklaring. Hoe dan ook merkt de Raad op dat het evenmin aannemelijk is dat verzoekster haar huidige echtgenoot slechts twee keer zou gezien hebben sinds zij gehuwd waren. Verzoekster herhaalt haar verklaringen dat zij schrik had voor haar ex-echtgenoot, doch de Raad wijst erop dat dit geen voldoende verschoning biedt voor deze vaststelling. Verzoekster verklaarde immers dat zij in een andere stad dan haar ex-echtgenoot woonde en haar ex-echtgenoot haar in 2018 slechts één keer belde na haar ontsnapping (*Ibid.*, p. 10-11).

De bestreden beslissing oordeelde daarnaast terecht dat verzoeksters kennis van Riyadh te beperkt is om aan te tonen dat zij er werkelijk verbleef. Haar verweer in het verzoekschrift dat zij hier slechts twee maanden heeft gewoond waarbij zij zich moest verstoppen voor haar ex-echtgenoot is tegenstrijdig met haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en wordt dus niet aanvaard ter verschoning van haar lacunaire kennis. Verzoekster verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers dat zij vanaf haar geboorte tot haar zevende en sinds 2017 tot haar vertrek uit Saudi-Arabië in 2019 in Riyadh woonde (*Ibid.*, p. 6-7). Verzoeksters verwijzing naar haar profiel als Somalische vrouw zonder stemrecht in Saudi-Arabië en het feit dat politiek in deze culturen geen vrouwenzaak is beidt verder geen afdoende verklaring voor haar lacunaire kennis van de burgemeester van Riyadh en haar lacunaire kennis in het algemeen. Er kan immers ook van iemand met dit profiel worden verwacht dat zij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. De vaststelling dat verzoekster ook thans geen elementen aanbrengt ter staving van haar verblijf aldaar, heeft tot gevolg dat zij niet aannemelijk maakt dat zij werkelijk in Riyadh verbleven heeft. Deze vaststelling doet dan ook afbreuk aan haar verklaringen over haar levensomstandigheden voor haar vertrek naar België en aan haar verklaring dat zij vluchtte uit Damman, omdat haar ex-echtgenoot haar mishandelde.

De bestreden beslissing oordeelde verder terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen in verband met de repatriëring van haar dochter naar Somalië. Waar verzoekster aanvoert dat de vader van haar dochter niet de Saudisch-Arabische nationaliteit bezit en haar dochter evenmin, wijst de Raad er andermaal op dat deze verklaringen tegenstrijdig zijn met haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 12). De bestreden beslissing kon terecht oordelen dat kan worden aangenomen dat verzoeksters dochter ook de Saudi-Arabische nationaliteit bezit en het niet aannemelijk is dat haar ex-echtgenoot zijn dochter nooit zou zijn aangeven. Dit geldt temeer nu uit het voorgaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekster over de omstandigheden van haar huwelijk met haar ex-echtgenoot. Zij benadrukt nog in haar verzoekschrift dat zij niet in het bezit is van een geboorteakte voor haar dochter, doch gelet op haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij de geboorteakte voor haar dochter in huis kwijt geraakt is (*Ibid.*, p. 15), kon de bestreden beslissing terecht oordelen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen dat haar dochter nooit werd aangegeven.

Verzoeksters verduidelijking in het verzoekschrift doet ook geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde over de plaats waar haar dochter thans verblijft noch aan de vaststelling dat verzoeksters kennis van Kismayo, waar zij beweert dat haar dochter zou verblijven, lacunair is. De verwijzing naar haar profiel van ongeschoolde vrouw doet evenmin afbreuk aan deze vaststellingen. Van verzoekster kan weldegelijk worden verwacht dat zij meer interesse zou vertonen in de plaats waar haar dochter verblijft en de situatie aldaar, *quod non*, zoals blijkt uit de bestreden beslissing.

Verzoekster volhardt verder in haar verklaringen dat zij met haar vriendin A., die voor haar dochter zorgt, contact hield op een andere gsm die zij niet bijhad op de dag van het persoonlijk onderhoud, doch zij doet hiermee geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam bleek dat zij

tijdens het persoonlijk onderhoud haar verklaringen op dit punt aanpaste naargelang de vragen van de *protection officer*. Zij voegt thans screenshots van Whatsappgesprekken tussen haar en A. (verzoekschrift, stuk 3), doch deze zijn niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het PR RvV neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging dit stuk niet in overweging. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat dergelijke berichten gemakkelijk kunnen worden gemanipuleerd en geen uitsluitsel bieden over de identiteit van de verzender. Evenmin kan de Raad nagaan op basis van wat voorligt of verzoekster inderdaad over twee gsm's zou beschikken.

Verzoekster tracht de vaststelling dat het niet geloofwaardig is dat zij geen contact meer heeft met haar huidige echtgenoot te weerleggen door aan te voeren dat rekening moet worden gehouden met de specifieke context, waarbij zij verwijst naar het feit dat zij ruzies had met haar echtgenoot. De Raad wijst er echter op dat de bestreden beslissing terecht heeft geoordeeld dat aan deze verklaringen geen geloof kan worden gehecht: *“Wat betreft de ruzies die u zou hebben gehad wordt opgemerkt dat u initieel zegt dat u geen contact had omdat u zijn nummer niet had en dat u pas wanneer wordt doorgevraagd zegt dat u ruzie zou hebben gehad (CGVS, p. 11). Deze ruzies worden bovendien ongeloofwaardig bevonden, aangezien uw problemen met uw ex-man ook niet geloofwaardig zijn.”* Verzoeker brengt met haar verweer geen concrete elementen of argumenten bij die deze vaststellingen kunnen weerleggen.

Verzoekster herhaalt verder in haar verzoekschrift haar verklaringen inzake de wijze waarop zij het geld voor haar reis bekomen heeft, doch zij gaat met dit verweer aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing waaruit genoegzaam blijkt dat haar verklaringen op dit punt ongeloofwaardig zijn.

Verzoekster volhardt in haar verzoekschrift tevens in haar verklaringen over de vervolgingsfeiten die zij onderging en meent dat de appreciatie van de commissaris-generaal subjectief is, doch zij doet met dit verweer geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat het aan verzoekster toekomt om de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten te weerleggen. Verzoekster beperkt zich echter tot het geven van enkele blote beweringen die niet volstaan om afbreuk te doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Zij gaat met haar verweer bovendien voorbij aan de pertinente en correcte vaststelling dat verzoekster bij aanvang van de procedure niet vermeldde dat haar echtgenoot haar opsloot tot zij kon ontsnappen (CGVS-vragenlijst, stuk 7), hetgeen de geloofwaardigheid van haar relaas op ernstige wijze ondergraaft.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Vooreerst verklaart u bij het CGVS geboren te zijn in Riyad en vervolgens van uw zeven jaar tot 2017 in Dammam gewoond te hebben. Deze verklaring is echter strijdig met wat u eerder bij de DVZ verklaard hebt aangaande uw verblijfplaatsen. Daar zei u immers heel uw leven in Dammam gewoond te hebben tot u in december 2019 het land verliet (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 10). U verklaarde ook dat u met uw huidige man in oktober 2018 getrouwd zou zijn in Dammam (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 15a).

Ook wat betreft uw burgerlijke stand rijzen geloofwaardigheidsproblemen omwille van de tegenstrijdigheden over de persoonsgegevens van uw man en ex-man. Zo verklaarde u bij de DVZ dat uw huidige man de Somalische nationaliteit heeft, maar dat zijn ouders de Saoedische nationaliteit hebben (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 15a). Bij het CGVS verklaart u echter dat het uw ex-man zou zijn van wie de ouders de Saoedische nationaliteit hebben. Bijgevolg zou dan ook uw ex-man volgens u de Saoedische nationaliteit bezitten (CGVS, p.11-12). Deze inconsistente verklaringen doen geloofwaardigheidsproblemen rijzen bij uw leefomstandigheden van de laatste jaren voor uw vertrek. Bovendien legt u in dit verband geen enkel bewijs neer. Dit terwijl u wel verschillende identiteitsdocumenten voorlegt. Het is dan ook merkwaardig dat u wel over dergelijke documenten beschikt maar niets kunt voorleggen aangaande uw huwelijken en/of scheiding. Daarnaast is het evenmin plausibel dat u, na al de problemen die u in uw leven al zou hebben gehad, met uw huidige man zou getrouwd zijn nadat u hem slechts twee keer gezien had (CGVS, p.11). Tijdens uw persoonlijk onderhoud wordt hierop doorgevraagd en wordt u gevraagd hoe u dan met hem getrouwd bent. Daarop antwoordt u ontwijkend door te zeggen dat hij u goed hielp door te kopen wat u wou. De vraag wordt herhaald en u begint te spreken over uw ex-man. Na een derde keer te worden gevraagd naar meer uitleg komt u niet verder dan te zeggen dat u ‘gewoon naar een sheikh ging’ (CGVS, p.11). Met deze verklaringen weet u dan ook allerm minst duidelijkheid te scheppen over uw relatie met uw huidige man.

Voorts wordt opgemerkt dat uw kennis over Riyad ook uiterst beperkt is. Zo werd er gevraagd naar recente veiligheidsincidenten uit vorige jaren die u zich herinnert. Het enige waarnaar u echter verwijst is een aanslag die gebeurd zou zijn toen u een jong kind was. Vervolgens wordt u gevraagd naar buurten waar Somaliërs wonen in Riyad. U zegt dat er in Obero en Mofoho veel Somaliërs wonen. Als u gevraagd wordt uit te leggen waar die buurten liggen komt u niet verder dan te zeggen dat ze 'in Riyad' liggen en 'in het midden'. Er wordt gevraagd dit meer uit te leggen waarop u zegt dat het bij een plek is waar gsm's verkocht worden, bij Mahal Jawal. Ook hier blijft u dus oppervlakkig en weet u niet te overtuigen daar effectief gewoond te hebben. Verder kan u geen bekende gebouwen noch moskeeën noemen behalve twee ziekenhuizen die er gelegen zouden zijn. Op de vraag of u nog andere dingen kan noemen buiten de twee ziekenhuizen herhaalt u de naam van het eerste ziekenhuis dat u noemde. Voorts weet u evenmin wie de burgemeester is van Riyad (CGVS, p.21). Als u effectief in Riyad woonde mag men toch iets meer algemene kennis verwachten alsook dat u zou kunnen vertellen over de verschillende buurten of recente gebeurtenissen.

Wat betreft de repatriëring van uw dochter zijn uw verklaringen evenmin geloofwaardig. Mocht het inderdaad zo zijn dat, zoals u bij het CGVS verklaart, uw ex-man de Saoedische nationaliteit bezit, zou bijgevolg ook uw dochter de Saoedische nationaliteit hebben (informatie toegevoegd aan uw administratief dossier). Volgens uw verklaringen werd ze immers geboren in het Dowser ziekenhuis in Dammam. U verklaart dat uw man uw dochter echter nooit ging aangeven en dat ze daarom gerepatriëerd kon worden. U weet u echter niet te verklaren om welke reden uw man gedurende vier jaar uw dochter niet zou zijn gaan aangeven. Volgens u zei hij telkens dat hij het ging doen, maar deed hij het simpelweg niet. Dat strookt echter evenmin met uw verklaringen even daarvoor waar u zegt dat u een geboorteakte had voor haar, maar dat u die kwijt bent (CGVS, p.15). Een bedenkelijke uitleg die opnieuw uw algemene geloofwaardigheid schaadt.

Ook uw verklaringen betreffende de precieze verblijfplaats van uw dochter doen verder afbreuk aan haar vermeende repatriëring naar Somalië. Zo verklaarde u bij de DVZ dat uw dochter in Mogadishu woont (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 16). Bij het CGVS verklaart u dan weer dat uw dochter in Kismayo woont. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u simpelweg dat men u bij de DVZ verkeerd begrepen heeft (CGVS, p.12). Dat is echter onvoldoende om deze tegenstrijdigheid op te helderen. Wanneer naar informatie over Kismayo gevraagd wordt, de vermeende verblijfplaats van uw dochter, blijkt ook dat u hierover volstrekt niets kan vertellen. U zegt enkel dat u de naam Kismayo kent en niets meer. Gevraagd naar de huidige situatie in Kismayo geeft u een vaag antwoord, namelijk dat de vrouw bij wie uw dochter zou verblijven gezegd zou hebben dat er 'kinderen gestolen worden'. U zou eens iets gehoord hebben over Al Shabaab, maar zegt dat enkel mensen in het opvangcentrum u hier iets over zeiden. Over Al Shabaab in Kismayo blijft u opnieuw oppervlakkig door te zeggen dat ze daar wel aanwezig zijn maar niet in de meerderheid (CGVS, p.20-21). Deze desinteresse van uw kant doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Gezien de precarie veiligheidssituatie in Somalië en het feit dat uw dochter daar zou verblijven mag men toch wel verwachten dat u iets meer interesse zou tonen in de huidige toestand daar ter plaatse. Daarnaast wordt ook opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat de moeder van uw man in Ceerigaabo in Somaliland woont (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 15a). Ook uw stiefmoeder en uw ex-man zouden afkomstig zijn van Somaliland (DVZ, verklaring DVZ 14 oktober 2020, vraag 15b; CGVS, p.9). Het lijkt er dan ook op dat u bepaalde linken heeft met Somaliland en dat uw link met Zuid-Centraal Somalië, mede door uw gebrekkige kennis over de huidige situatie aldaar, niet geloofwaardig bevonden wordt.

Bovendien zijn ook uw verklaringen aangaande het contact met uw dochter vaag en weinig aannemelijk. Zo stelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u regelmatig contact heeft met haar via een vrouw genaamd A., u toont uw gsm om dit aan te tonen. In de oproepenlijst en in het chatvenster met dit nummer was echter geen enkel spoor te zien van contact via dit nummer, geen oproepen en geen berichten. Er wordt u uitgelegd dat er niets te zien is, waarna u stelt contact met haar te hebben gehad via een andere gsm (CGVS, p.17). Het feit dat u uw verklaring gewoon aanpast op het moment dat u op een inconsistentie wordt gewezen doet dan ook afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Hiermee weet u dan ook opnieuw niet te overtuigen. Daarenboven brengt u ook geen enkel bewijs aan om uw verklaringen hieromtrent te onderbouwen. Op het einde van uw persoonlijk onderhoud werd u nogmaals gewezen op het feit dat u nog steeds extra bewijzen kan toevoegen waarop u stelt dat u niets meer toe te voegen heeft (CGVS, p.22). Bovendien zou uw dochter, afgaande op wat u verklaarde over haar vader, de Saoedische nationaliteit moeten hebben. Het is dan ook niet plausibel dat zij zonder meer door de Saoedische autoriteiten gedeporteerd zou zijn. Bijgevolg worden uw verklaringen aangaande de verblijfplaats van uw dochter dan ook niet geloofwaardig geacht.

Ook aangaande uw verklaringen dat u geen contact zou hebben met uw man rijzen geloofwaardigheidsproblemen. Volgens u zou u uw man voor het laatst gesproken hebben toen u in Griekenland was. U wijt dit aan het feit dat u uw telefoon zou zijn kwijt geraakt en dat u geen netwerk of verbinding had. Er wordt gevraagd waarom u hem tot op heden nog steeds niet gecontacteerd hebt en zegt dat u zijn nummer niet had. U wordt nogmaals gevraagd hoe het komt dat het zo lang duurt waarop u dan verklaart dat jullie vaak ruzie maakten omdat uw man werd lastig gevallen door uw ex-man (CGVS, p.11). Wat betreft uw verklaringen dat u zijn nummer niet zou hebben wordt opgemerkt dat uw dochter bij de familie van uw man zou verblijven en dat u volgens uw verklaringen minstens één keer per week contact heeft met haar (CGVS, p. 17). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u niet via via aan het nummer van uw man zou kunnen geraken. Wat betreft de ruzies die u zou hebben gehad wordt opgemerkt dat u initieel zegt dat u geen contact had omdat u zijn nummer niet had en dat u pas wanneer wordt doorgevraagd zegt dat u ruzie zou hebben gehad (CGVS, p. 11). Deze ruzies worden bovendien ongeloofwaardig bevonden, aangezien uw problemen met uw ex-man ook niet geloofwaardig zijn. Ten gevolge van uw verklaringen wordt dan ook vastgesteld dat u geen eerlijk beeld geeft over uw familiaal netwerk en de verblijfplaatsen van uw familieleden. Het is voor het CGVS dan ook niet mogelijk hierover een correcte inschatting te maken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd een geloofwaardig en duidelijk beeld te schetsen van uw situatie voor uw komst naar België. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijfplaatsen kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de door u geschetste periodes in Dammam en Riyad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio's hebben voorgedaan.

Ook wat betreft uw profiel rijzen geloofwaardigheidsproblemen. Zo verklaart u voor uw reis 10500 dollar te hebben betaald en dat u hieraan kwam door te werken en dat uw man een deel betaalde (CGVS, p. 22). Het is echter opmerkelijk dat u, desondanks al de problemen die u heeft gehad, erin geslaagd zou zijn dergelijk bedrag bijeen te krijgen. Op uw iqama is namelijk te lezen dat u geen recht had om te werken, bovendien kon u uw iqama volgens u ook niet meer gebruiken omdat uw ex-man na uw vlucht bij de autoriteiten had aangegeven dat hij u zocht (CGVS, p. 13). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u door illegaal te werken in Riyad dergelijk bedrag bijeen kon krijgen. Bovendien verklaarde u ook dat uw werkgever u de laatste vijf maanden voor uw vertrek niet wilde betalen en zou u volgens uw verklaringen in een situatie van uitbuiting geleefd hebben (CGVS, p. 13-14, p. 18). Daarbij zegt u ook over uw huidige man dat hij niet veel verdiende, maar net genoeg (CGVS, p. 11). Het is dan ook niet geloofwaardig dat u aan zo veel geld kon komen om vervolgens het land te verlaten. Het feit dat u ook hier geen zicht geeft op uw werkelijke financiële en sociale situatie doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geschetste profiel.

Vervolgens heeft het CGVS nog verschillende bedenkingen bij uw vluchtmotieven. Zo is het weinig aannemelijk dat uw ex-man, mocht hij tijdens de huwelijksnacht ontdekt hebben dat u geen maagd meer was en daarom zo kwaad was, toch al die jaren met u gehuwd blijft en u niet verlaat op het moment dat hij dit ontdekte (CGVS, p. 17). Voorts is het ook weinig aannemelijk dat hij dermate strikt was dat hij altijd de deur op slot deed, maar dat u wel steeds de toestemming kreeg om naar uw werk te gaan (CGVS, p. 18). Ook uw verklaringen betreffende de manier waarop u gevlucht bent zijn weinig samenhangend. Het is immers weinig plausibel dat uw chauffeur, die werkte ten dienste van uw man, het risico zou nemen om u te helpen ontsnappen (CGVS, p. 17). Bovendien wordt nog opgemerkt dat u hierover bij de DVZ niets vermeld heeft. Gevraagd waarom u gevlucht bent uit Saoedi-Arabië haalde u toen immers aan dat uw man uw dochter wilde afnemen van u. Over het feit dat hij u opsloot en dat u uiteindelijk kon ontsnappen hebt u niets vermeld (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Deze inconsistentie tast uw geloofwaardigheid verder aan.

Voorts verklaart u dat uw stiefmoeder en uw ex-man u in Riyad aan het zoeken waren. Ze zouden zijn rond gegaan met uw foto en ze zouden hebben samengewerkt met de politie (CGVS, p. 18). Dat kan echter nergens uit blijken. U woonde immers, nadat u Dammam ontvlucht had in 2017, nog meer dan twee jaar in Riyad zonder enige problemen te ondervinden met uw ex-man of uw stiefmoeder. De verklaringen die u hierover aflegt zijn dan ook niet geloofwaardig.

Wat betreft de verkrachting in uw jeugd wordt het volgende opgemerkt. Ter staving van het incident legt u een medisch attest neer dat u in België bekomen hebt. Dit attesteert verwondingen die u zou hebben opgelopen tijdens uw jeugd.

Hieruit blijken echter opnieuw tegenstrijdigheden aangezien u bij het CGVS verklaart dat u in 2011, toen u ongeveer veertien a vijftien jaar oud was, verkracht werd door een klant van uw stiefmoeder en dat u door dezelfde persoon gestoken werd met een mes (CGVS, p.19). Niettegenstaande is op het medisch attest te lezen dat u deze verwondingen opliep door een incident in uw jeugd op het moment dat u ongeveer zeven jaar oud was. Het feit dat het attest strijdig is met uw verklaringen tijdens uw persoonlijk onderhoud doet dan ook opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Hoe dan ook is het medisch attest dat u voorlegt enkel gebaseerd op uw eigen verklaringen en bewijst het niet dat de erin opgenomen feiten werkelijk gebeurd zijn.”

In zoverre verzoekster meent dat zij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van de problemen met haar ex-echtgenoot, merkt de Raad op dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over deze problemen, noch aan de omstandigheden van haar huwelijk met haar ex-echtgenoot en haar vermeende scheiding. Zij toont dus niet *in concreto* aan dat zij omwille van deze feiten dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar Somalië.

De door verzoekster neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van haar verklaringen niet vermogen te herstellen. De kopie van verzoeksters paspoort, haar Somalische identiteitskaart en haar Saudi-Arabisch verblijfskaart (Documenten neergelegd door verzoekster, stuk 5, nrs. 1-3) kunnen enkel haar Somalische nationaliteit en haar geboorte en verblijf in Saudi-Arabië staven. Deze elementen worden in de huidige stand van het onderzoek echter niet betwist. De neergelegde documenten kunnen echter verzoeksters verklaringen over haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor haar vertrek naar België niet staven. In dit verband wijst de Raad er nogmaals op dat de informatie op verzoeksters Saudi-Arabisch verblijfskaart tegenstrijdig is met haar verklaringen (zie *supra*). Over het medisch attest dat verzoekster neerlegde ter staving van haar verkrachting (*Ibid.*, nr. 5) werd in de bestreden beslissing reeds terecht geoordeeld dat dit geen afdoende bewijswaarde heeft ter staving van de door verzoekster ingeroepen feiten.

Verzoekster wijst er nog op dat zij in Somalië een vrouwelijke genitale verminking (VGV) onderging en staat dit met een medisch attest (*Ibid.*, nr. 4). De Raad merkt op dat, waar verzoeksters VGV inderdaad niet betwijfeld wordt, deze aldus voltrokken is en zich niet opnieuw kan voordoen. Zij heeft voorts tijdens de procedure geen vrees voor vervolging omwille van haar VGV bij een eventuele terugkeer naar Somalië ingeroepen. Van een verzoekster om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoekster heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instanties kunnen beslissen over dit verzoek. Aan het feit dat verzoekster zich wendt tot de autoriteiten in België teneinde er een status van internationale bescherming te bekomen is voorts inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan zij de bescherming vraagt. Verder geschiedt de behandeling en het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming in vertrouwen. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst het slachtoffer zou worden van VGV. Evenmin duidt zij concreet aan wie er daarbij druk op haar zou (kunnen) leggen. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

Waar verzoekster nog aanvoert dat zij nooit in Somalië gewoond heeft en er niemand kent en er geen onderdak heeft, merkt de Raad op dat, gelet op de vaststelling dat verzoekster geen zicht biedt op haar levensomstandigheden voor haar vertrek naar België, zij evenmin een zicht biedt op de aanwezigheid van een netwerk in Saudi-Arabië en Somalië en op haar regio van herkomst of regio van bestemming aldaar. Wanneer verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke situatie bij een terugkeer naar Somalië en de problemen die daaruit voortvloeien, verhindert zij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over haar werkelijke nood aan internationale bescherming.

Verzoekster heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op haar rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven. Verzoekster weigert, gelet op de voormelde vaststellingen, moedwillig klaarheid te scheppen en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op haar werkelijke (regio van) herkomst in Somalië, familiale netwerk, levensloop, achtergrond, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt zij het door haar eigen toedoen onmogelijk om haar werkelijke nood aan internationale bescherming in te schatten, is haar verwijzing naar de situatie voor vrouwen in Somalië niet dienstig en kan zij hiermee geenszins volstaan om in haar hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoekster dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Zij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en haar persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt en de persoonlijke aspecten van verzoekster betreffen waarover enkel zij de nodige klaarheid kan scheppen, te verhullen, maakt zij bijgevolg niet aannemelijk een eventuele gegronde vrees voor vervolging te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade te lopen.

Verzoekster moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het “*voordeel van de twijfel*”, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Met betrekking tot de algemeen aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet die geen betrekking heeft op de VGV, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen, zodat zij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoeksters voorgehouden vervolging, haar beweerde ondergane ernstige schade en de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn relaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Uit de bespreking van verzoeksters relaas blijkt dat zij haar identiteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor zijn aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoekster maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoeksters werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming. Verzoeksters verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië en Mogadishu is bijgevolg niet dienstig.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP